

**TOPRAK KAYNAKLı BİTKİ PATOJENLERİNE PESTİSİTLERİN
HEDEF DİŞİ ETKİLERİ**

Nuh BOYRAZ

ÖZET

Pestisitler hedef organizmalara (Yot / patojenler / böcekler) ilaveten doğrudan ve dolaylı olarak kültür bitkilerini etkileyebilirler. Bunların diğer organizmalarda, faydalı veya zararlı etkileri ortaya çıkabilir. Kültür bitkileri bitki patojenleriyle olduğu gibi diğer organizmalar ile de çok değişik şekilde ilişkili halinde bulunurlar. Herhangi bir bitkide hastalık konusu ve ilgili patojen arasında uygun şartlar altında, uygun interaksiyonun sonucu olarak ortaya çıktıgı görülür. Hastalık ile mevcut yaşayan diğer komponentler, etmen çevreleyen mikroflora ve faunanın antagonistik veya sinerjistik aktiviteleri ile ya patojeni ya konukçuyu veya her ikisini etkileyebilirler. Orijinal formdaki pestisitler veya bunların parçalanma ürünleri hastalığa neden olan organizmaların herhangi birini, hastalığın gelişmesine neden olan olaylar zincirindeki bir veya birden fazla noktalar ile etkileyebilirler. Sonuçta hastalıkta artış, azalma olabilir veya hastalığın şiddetinde ve çıkışında herhangi bir değişiklik olmayıpabilir. Ekstrem durumda, herbisit uygulamasından önce ekonomik önemi olmayan (göz ardı edilen) bir hastalık, herbisit uygulaması ile şiddetli bir şekilde ortaya çıkabilir. Halbuki başka bir ekstrem durumda mevcut olan şiddetli bir hastalığın tamamen ortadan kaldırılması söz konusu olabilir. Muhitemelen toprak patojenleri bu durumdan daha çok etkilenebilirler. Çünkü pestisitlerin çoğunun er veya geç dolaylı yollardan toprağa ulaşması ve kimyasal mücadele metod seçiminde bazı kriterlerin göz önüne alınmaması, pestisitlerin toprak patojenleri üzerindeki hedef dışı etkilerinin artmasına neden olur.

Anahtar Kelimeler : Pestisit, hedef dışı etki, toprak kaynaklı bitki patojeni

ABSTRACT

**NONTARGET EFFECTS OF PERTICIDES ON SOILBORNE
PLANT PATHOGENS**

Pesticides may affect crop plants in addition to targets (weeds/pathogens/insects) whether directly or indirectly by their effect on other organisms which may lead to harmful or beneficial effects. Crop plants form various kinds of relationships with other organisms, e.g., pathogens. Disease of the each of plant is the final result of a compatible interaction which occurs under suitable conditions between a particular pathogen and host. Other living components connected with disease are the surrounding microflora and fauna which may affect either the pathogen, the host, or both by their antagonistic or synergistic actions. Pesticides in their original form or their degradation products may interact in different ways with any one of the organisms involved in the disease, at one or more points in the chain of

events leading to disease development. The final result may be an increase, decrease, or no change in disease severity or its incidence. The extreme case may be severe outbreak of a "new" disease which was of negligible importance before the application of the herbicide, whereas the other extreme would be the complete elimination of an existing severe disease. Soil pathogens are more likely to be affected, since most of the pesticides reach the soil sooner or later.

Key Words : Pesticide, Nontarget effect, Soil-borne plant pathogen.

GİRİŞ

Toprağa uygulanarı pestisitlerin hedef veya hedef dışı organizmalarda bir dizi olumsuz etkiler meydana getirmeleri genellikle beklenen bir olaydır. Bir pestisitin arzu edilmeyen yan etkileri açık bir şekilde görüldüğünde pestisitin durumu ile ilgili olarak; a) Pestisitin geniş alanlarda kullanımının yaygınlaşıp, yaygınlaşmadığı, b) Neden olduğu yan etkilerin çevresel ve ekonomik bakımdan önemli olup olmadığı, c) Kullanılan pestisitin yan etkilerinin mümkün olan en kısa zamanda firmalar bazında test edilebilme olanağının olup olmadığı gibi sorular gündeme gelmektedir.

Üretici firmaların spesifik olarak belirttikleri etkilerden başka geniş bir biyolojik etkinliğe sahip pek çok pestisit vardır. Pestisitlerin biyolojik etkinliği daha çok hedef organizmalar için belirtilir. Hedef dışı organizmalar pek dikkate alınmamaktadır. Bunun içinde pestisitler hedef organizmadaki bıyoçojik etkinliklerine göre isimlendirilmektedirler. Buna göre böceklerle karşı biyolojik etkinlige sahip olanlara insektisit, yabancı otlara karşı etkili olanlara herbisit, patojen fungusların mıscadelesi için kullanılan pestisitlere fungisit, nematodlar için formüle edilenlere nematisit denilmektedir.

Bitki korumada arzu edilmeyen vejetasyon, bitki hastalık ve zararlılarının mücadelesi için pestisit kullanımındaki artış çok büyük tartışmalara neden olmaktadır. Bütün bu tartışmalara rağmen kimyasal mücadelenin yerine gelecek etkili alternatif mücadele yöntemi bulunamazsa, pestisitlerin kullanımını gelecekte de genişleyerek devam edecektir. Herhangi bir pestisitin bıyoçojik aktivitesi genellikle hedef organizma ile sınırlanılamaz. Hedef organizma olduğu gibi hedef dışı organizmaları da kapsamalıdır. Böylece, çevredekı faydalı ve zararlı hedef dışı organizmaları engelleyici ve uyarıcı etkileri ortaya konabilir.

FUNGİSİTLERİN HEDEF DİSİ ETKİLERİ

Sistemik Olmayan Fungisitlerin Hedef Dışı Etkileri

Sistemik olmayan fungisitler mikroorganizmaların büyük çoğunluğuna toksiktir. Bununla beraber topraktaki mikro çevreyede güçlü bir şekilde etkili oldukları

düşünülmektedir. Bu grup fungisitlerin direkt hedef dışı etkileri ile ilgili olarak ilk tereddütler domatese ömensiz görünen kurşunu küsünün (*Botrytis cinerea*) anı bir değişimle tarla şartlarında büyük ekonomik kayıplara neden olmasıyla ortaya çıkmıştır. Bu durumu, araştırcılar 1950'li yılların başlarında yaprak hastalıklarının mücadele için bazı Ethylenebisdiethio carbonate (EDBC)'lı fungisitlerin yoğun şekilde kullanılmasının kurşunu küs hastalığını da artırdığı şeklinde yorumlamışlardır. Düşük dozlarda toprak sterilantı olarak kullanılan Ethylmercury phosphate çam fidanlarında çökerten artırılmış, hastalığın artusuna zayıflatılan rekabet altında toprak ekolojisindeki patojenin çoğalmasının neden olduğu vurgulanmaktadır (Gibson, 1956). Pentachloronitrobenzen (PCNB) çamlarda *R. solani*'nın neden olduğu çökerten hastalığını azaltırken, *Pythium spp.*'lerinin neden olduğu çıkış sonrası çökerten artırılmıştır (Gibson, 1961). PCNB'nin hedef dışı olan bu etkisi doğal antagonist olan *Penicillium paxilli*'nın baskı altında tutulmasının bir sonucu olarak ortaya çıkmıştır. Yer fıstıklarında *Sclerotinia sclerotiorum* hastalığı ABD'nin Virginia Eyaletinde 1971 yılında görülmüş ve hastalık daha sonraki yıllarda ciddi bir problem haline gelerek üreticilerin başını ağrıtmıştır. Hastalığın bu denli problem haline gelmesinden Chlorothalonil grubu fungisitler sorumlu tutulmuşlardır. Sistemik olmayan fungisitlerin kullanım süreci içerisinde başlangıçta kendi hedef organizmaları dışındaki organizmalarda her hargı bir olumsuz etkileri görülmeyecek belli bir süreçten sonra hedef dışı organizmanın neden olduğu hastalığın anı artışı gibi arzu edilmeyen hedef dışı etkilere sebep olduklarımdan şüphe edilmemelidir. Bunun yanında bu grup fungisitlerin topraktaki faydalı hedef dışı mikroorganizmaları elimine etmeleri ve populasyonlarını azaltmaları da göz ardı edilmemelidir.

Sistemik Fungisitlerin Hedef Dışı Etkileri

Sistemik fungisitler, sistemik olmayan fungisitlerin etkili olamadıkları hastalıkların kontrolünde ve hastalığın gelişimini engellemeleri nedeniyle, kemotropik aktiviteye sahip olan fungisitler olarak bilinirler (Erwin, 1973). Değişik sistemik fungisitlerin ve özellikle benzimidazole grubuna dahil fungisitlerin hedef dışı toprak mikroorganizmalarına yan etkilerinin olduğu bilinmektedir. Yapılan araştırmaların çoğu göstermiştir ki, bazı bitki hastalıklarının mücadele için uygulanan benzimidazole grubu fungisitler ekonomik önemi az olan hedef dışı toprak patojenlerini artırılmışlar ve hastalıkları ekonomik olarak önemli bir konuma getirmiştir. Benomyl yeristığında *Cercospora arachidicola* ve *Cercosporidium personatum*'un neden olduğu yaprak leke hastalığını önlerken, yine aynı bitkide *Sclerotium rolfsii*'nın neden olduğu sap çürüklüğü hastalığını artırmıştır (Backman ve ark., 1975). Araştırcılar *In vitro* da yaptıkları testlerde *S. rolfsii*'nin yeristığında neden olduğu sap çürüklüğün hastalığının artusından, fungisitin *S. rolfsii*'ye direkt etkisinin ve *S. rolfsii*'ye doğal antagonist olan *Trichoderma viride*'ye dolaylı etkisinin sorumlu olduğunu kaydetmişlerdir. Başka bir çalışmada Benomyl çmlulerde Fusari-

Toprak Kaynaklı Bitki Patojenlerine Pestisitlerin Hedef Dışı Etkileri

um, *Rhizoctonia* ve *Sclerotinia*'nın neden oldukları hastalıkların mücadeleşi için kullanıldığından, *Pythium aphanidermatum* ve diğer *Pythium* spp.'lerinin neden oldukları hastalığın şiddetini arturduğu gözlenmiştir. Pumuklarda değişik toprak kaynaklı patojenlerin neden oldukları fide hastalıklarının mücadeleşi için tohumlar Benomyl ile ilaçlanıp ekildiğinde, eğer toprakta *Pythium* spp.'leri mevcut ise fide çökerten hastalığında artış olmuştur (Paparizas ve Lewis, 1979).

Benomyl, thiobendazol, Methyl-2-benzimidazole Carbamate (MBC) ve benimidazole grubundan olmayan muhtelif fungisitlerin uygulaması ile yem bezelyesinde *Pythium*'un neden olduğu sap çürüküğü arasında pozitif ilişki bulunmuştur (Williams ve Ayanaba, 1975). Araştıracılar bu durumu, agro-ekosistemdeki hedef dışı antagonistik mikroorganizmaların baskılanmasıyla *Pythium*'un aktivitesindeki artışın bir sonucu olarak yorumlamışlardır.

HERBİSİTLERİN HEDEF DİŞİ ETKİLERİ

Hastalıkların Çıkışı Üzerine Herbisitlerin Etkisi

Hastalıkların çıkıştı üzerine herbisitlerin etkisi, hastalığın artışı ve azalışı yönünde olmaktadır. Hastalık açısından veya azalışından sorumlu olan mekanizmalar herbisitlerin fungus, konukçu ve diğer mikroorganizmalarla meydana getirdikleri değişimlere göre cereyan eder. Sonuçta herbisitlerden dolayı hastalıklarda artış veya azalış gibi herbisitin hedef dışı etkileri meydana gelir.

Herbisitler Nedeniyle Hastalıkların Artışından Sorumlu Mekanizmalar

1. Herbisitler hastalık çıkışını, patojenin çoğalmasını ve gelişmesini teşvik ederek artırabilirler. Böylece patojenlerin populasyon yoğunluğu artırılmış olur. Percich ve Lockwood (1975) atrazinin *F. solani* f. sp. *pisi* ve *F. culmorum*'un mikrokonidial çimlenme ve klamidiospor oluşumunu teşvik ettiği gibi fungusların populasyon artışını da gözlemlemişlerdir. Başka bir çalışmada aynı herbisitin toprakta *F. solani* f. sp. *Phaseoli*'nın populasyonunu artırdığı, mikrokonidi çimlenmesini, çim tüpü gelişimini ve mûteakiben klamidiospor oluşumunu teşvik ettiği görülmüştür (Wyse ve ark., 1976). *In vitro* çalışmalarında Atrazinin düşük dozlarında fungusun gelişimini teşvik edici etkisi ortama eklenen karbon ve nitrojenden değil, ortamdağı şekerin atrazininde etkisi ile fungus tarafından en iyi şekilde kullanılmasından dolayı olduğu ileri sürülmüştür.

2. Bir etmen, toksin üretimi, enzim aktivitesi ve bir dizi metabolik işlevleri vasıtıyla hastalığı teşvik eder. Çevresel faktörler, kimyasallar veya besinler bu işlevleri artırabilirler ve böylece patojenin virulensinde artış görülür. Bu mekanizmada herbisitler tarafından teşvik edilerek hastalıkların şiddetine artışlar görülebilir.

3. Herbisitler, konukçuların hassasiyetini artırabilirler veya bitkinin savunma mekanizmasının bir veya birden fazla konumuna müdahale ederek bitkilerin da-

yanıklılığını kırarlar. Bazı herbisitlerin hücre ve dokuların anormal gelişmelerini teşvik ettikleri bilinmektedir. Ve böylece herbisitler patojenlerin daha kolay penetrasyonu için uygun koşullar sağlayabilirler. TCA uygulamasından sonra bezelyenin kutikula tabakasının gelişmemesi nedeniyle küllemeye karşı hassasyetinin arttığını kaydedilmiştir. Diğer taraftan 2, 4-D'nin mısır bitkisinin gövde gevrekliğini artırlığını böylece rüzgar ve şiddetli dolu etkisi altında kalmış mısır bitkilerinde yaralanmayı kolaylaştırdığı ve bunun sonucunda mısır rastığı (*Ustilago maydis*)'ın 2,4-D uygulanan bitkiler üzerinde kontrole nazaran % 25 daha fazla gözlenmiştir. Kök gelişimini engelleyici olarak bilinen Trifluralin ıslımı herbisit çökerten hastalığını artırmaktadır.

4. Hastalıklı bitkilerin anormal gelişimi, genellikle dokularda gelişmeyi düzenleyen maddelerin içeriğindeki değişimler ile karşılaşılır. Pek çok çalışmada, bitkilerin patojenlere karşı hassasyetlerindeki değişim, toprağa uygulanan herbisitlerin belli bir süre içerisinde konukçu dokularının besin içeriğini değiştirmelerinden ileri geldiği savunulmuştur. Donateste *Fusarium solgonluğu*, MH (Maleic hydrazine) uygulamasına müteakip bitkilerin fosfor içeriklerinin düşmesi ile birlikte şiddetlenmiştir (Waggoner ve Dimond, 1952). Maleic hydrazin uygulaması sonucu konukçunun kök eksudatındaki amino asitler ve karbonhidratlar propagül çimlenmesini teşvik ederek, konukçunun fungus tarafından penetrasyonunu kolaylaştırmıştır. Kök eksudatları hastlığın çıkışında, şiddetinde direkt bir etkiye sahiptirler. Kök eksudatlarını arturan herbisitler toprak patojenlerinin enfeksiyon derecesini artırmaktadır (Garett, 1970). Altman (1969), herbisit uygulanan toprakta şeker pancarı yetiştirdiği zaman bitkinin toprakla temas eden kısmında glikoz eksudatının artan miktarı *Rhizoctonia* 'ya hassasyeti artırdığını ileri sürmektedir. Benzer şekilde Picloram uygulanan toprakta mısır kök çürüklüğündeki artış karbonhidrat eksudasyonunun artışı ile ilişkili bulunmuştur (Lai ve Semenluk, 1970).

5. Bitkilere göre herbisitlerde tam bir selektivitenin olmaması, bitkilerde bundurlaşma, gelişme geriliği ve farklı seviyelerde fitotoksitleye neden olurlar. Çökerten hastalıkları esas olarak bitkilerin genç side gelişme evresinde ortaya çıkarlar. Herbisitlerin bu hastalıkları, bitki gelişimini gerileterek ve bitkileri uzun süre enfeksiyona maruz bırakarak artırdıkları gözlenmiştir. Bununla beraber zayıflatılmış bitkilerin patojenler tarafından saldırıyla uğramaları için daha fazla predispozyona gereksinim kalmamaktadır.

6. Toprak kökenli fungal patojenler toprakta aktif veya pasif formlarda bulunurlar ve daha çok doğal topraklarda mevcut olan mikroorganizmaların populasyon yoğunlarından etkilenirler. Topraktaki bu organizmaların miktarı, kalitesi ve aktivitesi, patojenlerin inokulum yoğunluğunu ve müteakibenin hastlığın seyrini belirlemek için önemlidir. Patojenlere antagonist olan toprak organizmaları toprakta çok yaygındır. Doğal topraklarda steril topraklardan daha düşük düzeyde

patojenitenin gözlenmesinin asıl nedeni antagonistim denilen fenomendir. Herbisitler patojenin antagonistlerine ters etkilerde bulunarak biyolojik dengenin bozulmasına neden olabilirler.

Chopra ve ark., (1970), prometryn isimli herbisitin *F. oxysporum* f. sp. *vasinfectum* 'un belli antagonistlerinin antibiosis derecesini etkilediğini bildirmiştir. Paraquat hububatta patojen *F. culmorum* ve konumunda en meşhur antagonist olarak bilinen *Trichoderma virens* arasındaki etkileşimi, rekabet sonucu değiştirmiştir. Belki de bu sonuc *T. virens* 'nin paraquat'a çok hassas olmasındanandır (Wilkinson ve Lucos, 1969). Trifluralin ile muamele edilen toprakta *R. solani* 'nin saprofitik aktivitesinin arttığı gözlenmiştir (Neubauer ve Hershenson, 1973). Bunun saprofitizmi teşvik edici etkisi biyolojik dengedeki bir değişime bağlanmıştır. Toprak patojenleri mikrobiyal aktivitenin yoğun olduğu bilinen kök rhizosfer bölgesini istila ederler. Herbisitlerin toprak aplikasyonları patojenin inokulamuna etkili olan rhizosferin mikrobiyal kompozisyonunda değişimlere yol açar ve sonuç olarak hastalığın görünümünde değişimlere neden olabilirler.

Herbisitler Nedeniyle Hastalıkların Azalısından Sorumlu Mekanizmalar

Katan ve Eshel (1973)'e göre herbisitler; patojenlere direkt toksik etkileri, konukçu dayanıklılığında meydana getirdikleri değişimler ve diğer mikroorganizmalarla ilgili ilişkiler gibi mekanizmalar hastalıkların azalısından sorumlu tutulmaktadır.

Herbisitlerin bitki patojenlerine toksik etkileri ile ilgili çalışmaların çoğu kültür ortamında yürütülmüştür. Deneme çalışmaları, sonucunda değişik derecelerde engelleme gözlenmiştir. Çalışmalarda esas alınan herbisitler genellikle potansiyel fungisit olarak nazari dikkate alınmışlardır. Herbisitlerin patojenlere toksik etkileri sekonder faktörler tarafından etkilenmektedir. Richardson (1959) Dinoseb'in pH 3.5'de 2.5 ppm konsantrasyonunda *F. oxysporum*' a çok toksik olduğunu pH 7.5'de ise 10 ppm gibi yüksek dozda toksik olmadığını bildirmiştir. Aynı herbisite patojenlerin hassasyetleri oldukça farklılık gösterebilir. Değişik çalışmalarda *Fusarium* 'un herbisitlere diğer patojenlerden daha az hassas olduğu gözlenmiştir. *Rhizopus stolonifer* paraquat'ın 10 ppm dozunda tamamen engellenmiş halde *F. culmorum* aynı herbisitin 500 ppm dozunda kısmi olarak engellenmiştir. *Botrytis cinerea* bromoxynil'e *F. nivea* 'den daha hassas bulunmuştur. Aynı şekilde *R. solani* 'de bazı herbisitlere *Fusarium* 'dan daha fazla hassasiyet göstermiştir. Herbisitler patojenlerin çoğalma birimlerini baskılayabilir ve böylece patojenlerin populasyonlarında azalmalara neden olabilirler. *S. rolfsi* 'nin sklerot oluşturulması atrazin ve fluometuron gibi değişik herbisitler tarafından engellenmiştir.

Yüksek bitkilerde cereyan eden fotosentez gibi spesifik işlemlere toksik olan herbisitler (atrazine ve Üreaslı bileşikler) fungislara da toksik bulunmuştur. Katan

ve Eshel (1973). *In vitro*'da herbisitin fungitoksitesinin, herbisitin patojen kontroll etme kapasitesi ve onun yan etkisi bakımından tek bir ölçü olarak kullanılabilirliğini açık bir şekilde belirttiler. Fiziksel ve kimyasal güçler doğal şartlar altında herbisitin fungitoksik etkisini azaltabilirler ve herbisitin daha az toksik olmasına yol açarlar.

Toksisiteden başka mekanizmalar ile de herbisitlerin hastalıkları azaltmaları ile ilgili çalışmalar mevcuttur. Prophan (IPC) ve TCA'nın domateste solgunluk hastalığını azalttığını fakat kültür ortamında fungusa herhangi bir toksisite göstermedikleri bildirilmiştir (Altman ve Campbell, 1977). Richardson (1959) konukçunun metabolizmasındaki değişimlerin hastlığın gelişimini etkileyebileceğini ileri sürmüştür. Benzer şekilde, Davis ve Dimond (1953)'da, 2,4-D'nin domateste *Fusarium* solgunluğunu azalttığını bildirmiştirlerdir. Bu araştırcılarda konukça metabolizmasında, parazitin gelişimini baskılayıcı değişimler ile büyümeye regülatörlerinin muhtemelen hastlığı azalttığı kanısına varmışlardır. Bazı herbisitler antagonist mikroorganizmalar lehine olumlu etkiler meydana getirerek patojenlerin daha yoğun antagonist baskı altında kalmalarını sağlayarak, hastalıkların azalmasına neden olabilirler. Curl ve ark., (1968), karbon ve nitrojen kaynakları tarafından ıslah edilmiş ve simazın ile muamele edilen steril topraklarda antagonist *T. viride* teşvik edilirken *S. rolfsii*'nın engellendigini gözlemlemiştirler. *T. viride*'nın gelişimi aynı zamanda fluometuron, atrazin ve simazın tarafından teşvik edilmiştir. Kaufman (1964), Linuron ve Diuron'un *Fusarium*'ları azalttığını, bu patojenlere antagonist olarak bilinen fungusları teşvik ettiğini gözlemlemiştir. TCA uygulaması ile *Pythium*'a antagonist olan *Actinomycetes*'lerin populasyonları artmıştır.

İnsektisit ve Nematisitlerin Hedef Dışı Etkileri

İnsektisitler ve nematisitler çok açık bir şekilde anlaşılamayan ve aydınlatılamayan mekanizmalar ile toprak kökenli bitki hastalıklarını baskılamakta veya artırmaktadırlar. Bu grup kimyasallar patojenin saprofotik aktivitesi ve inokulum yoğunluğunun azalması veya artması ile toprak kökenli bitki hastalıklarında hedef dışı etkilere sebep olabilirler. *Sclerotinia sclerotiorum*'un inokulum yoğunluğu marulda nematod mücadele için toprağa uygulanan D.D. ile artırılmıştır. Aynı zamanda D.D.'nın artan dozları sklerotların oluşumunu artırılmıştır. Inokulum yoğunluğunundaki azalmaya örnek olarak DBCP'nin *Pythium*'un topraktaki inokulum yoğunluğunu azaltmasıdır. Bu toksikantlar toprak kökenli patojenleri, hedef dışı antagonistik mikroorganizmaları tahrip ederek veya artırarak indirekt olarak etkileyebilirler. Rodriguez-Kabana ve ark. (1976), Ethoprop'un *Trichoderma* spp. ve *Aspergillus* spp'lerin çoğalmalarını ve gelişmelerini stimülé edip indirekt olarak *Trichodermalar* tarafından *S. rolfsii*'nın istilasını artırdığını gözlemiştir. *Trichoderma*'nın bu mikoparasitik aksiyonu, *S. rolfsii*'de ethoprop'un fungistatik yeteneği ile birleştirildiğinde bu nematisit ile yerfıstığındaki sap yanıklığı hastlığın şiddetinin azaltıldığı söylenebilir.

Nematisit ve insektisitler bir konukçuya fitotoksik olarak kök hastalıklarını artırabilirler. Böyle bir yan etki *R. solani*'nin şeker pancarında neden olduğu çökerten hastalığında görülmüştür. Burada hem çökerten hastalığı sözkonusu hem de başka bir amaçla kullanılan bir ilaçın fitotoksitesi sözkonusudur.

Insektisitler üzerinde yapılan sınırlı çalışmalar ile, toprak kökenli bitki hastalıklarında olduğu kadar, toprak ekosisteminde de yoğun değişimlere neden olan bu kimyasalların listesi açık bir şekilde ortaya çıkarılamamıştır. Bu grup pestisitler üzerinde daha fazla araştırmaya ihtiyaç vardır.

SONUÇ

Kimyasal savaşında ilaç kullanımı yaygınlaşıkça ortaya pek çok sorun çıkmıştır. Bunlar, ilaçlara karşı hastalık etmenlerinin ve zararlıların gösterdiği direnç, dayanıklı ırkların meydana gelişti ile ilaç uygulamalarından sonra zararlıların kısa sürede eski populasyon seviyelerine ulaşmaları, ikinci derecedeki zararlıların ortaya çıkması doğal dengeyi sağlayan faydalıların ilaçlardan etkilenmeleri, ilaçların zehirli olmaları, nedeniyle insan sağlığı, çevre bulaşması yönünden tehlike ve sakincaları sayılabilir.

Bitki korumacıları da ilgilendirmekle birlikte insanların büyük çoğunluğunun şikayetleri pestisitlerin insan sağlığı ve çevreye olan yan etkileridir. İnsanlar pestisitlerin bu etkilerinden az veya çok doğrudan veya dolaylı bir şekilde etkilenmektedirler. Kimyasal mücadeleye alternatif etkili bir mücadele yöntemi geliştiremediği sürece de pestisitlerin kullanımından vazgeçilemeyecegi için bu gibi şikaletlerde devam edecktir.

Günümüzde kültürlü toplumlarda çevre bilincinin artması ile de ilaç üreten firmaların bu konularda daha duyarlı olmalarını zorunlu kılmıştır. İlaç üreten firmaların bir yandan pestisitlerin insan sağlığı ve çevreye olan yan etkilerini en aza indirmeye çalışırlarken, diğer taraftan hem firmaları hem de bitki korumacıları daha zor duruma sokan şey, ilaç-konukçu- hedef organizma ve hedef dışı organizmalar arasında cereyan eden istenmeyen interaksiyonlardır. Eğer ki ilaçın uygulandığı yer hedef organizma ve hedef dışı organizmaların bir arada bulunduğu toprak ise iş daha da zorlaşmaktadır. Çünkü toprakta gerek kimyevi, gerek fiziki ve gerekse mikrobiyolojik bakımından pek çok interaksiyonlar bir arada cereyan etmektedir.

Bir pestisit herhangi bir hedef organizma için toprağa uygulanacaksa topraktaki hedef dışı organizmanın ve biyolojik aktivitenin bu uygulamadan zarar görmemesine dikkat edilmelidir. Bunun içinde hedef organizmaya yönelik spesifik pestisitlerin kullanımına entegre mücadele yönteminin esaslarına uygun olarak yer verilmelidir. Zaten günümüz modern mücadele yöntemi olarak bilinen entegre mücadele yöntemi de bunu gerekli kılmaktadır.

KAYNAKLAR

- Altman, J., 1969. Predisposition of sugarbeets to *Rhizoctonia* damping off with herbicides, *Phytopathology*, 59, 1015.
- Altman, J. and C.L., Campbell, 1977. Effect of herbicides on plant diseases, *Annu. Rev. Phytopathol.*, 15, 361.
- Backman, P.A., R. Rodriguez-Kabana and J.C., Williams, 1975. The effect of peanut leaf spot fungicides on the nontarget pathogen, *Sclerotium rolfsii*, *Phytopathology*, 65, 773.
- Chopra, B.K., E.A. Curl and R., Rodriguez-Kabana, 1970. Influence of prometryne in soil on growth related activities of *Fusarium oxysporum* f. sp. *vasinfectum*, *Phytopathology*, 60, 77.
- Curl, E.A., R. Rodriguez-Kabana and H.H., Funderburk, 1968. Influence of atrazine and varied carbon and nitrogen amendments on growth of *Sclerotium rolfsii* and *Trichoderma viride* in soil, *Phytopathology*, 58, 323.
- Davis, D. and A.E., Dimond, 1953. Inducing disease resistance with plant growth regulators, *Phytopathology*, 43, 137.
- Erwin, D.C., 1977. Systemic fungicides : disease control, translocation, and mode of action, *Annu. Rev. Phytopathology*, 11, 389.
- Garett, S.D., 1970. Pathogenic Root Infecting Fungi. Cambridge University Press, New York.
- Gibson, I.A.S., 1956. Trials of fungicides for the control of damping-off in pine seedlings, *Phytopathology*, 46, 181.
- Gibson, I.A.S. M. Ledger, and E. Boehm, 1961. An anomalous effect of PCNB on the incidence of damping-off caused by *Pythium* sp., *Phytopathology*, 51, 531.
- Katan, J. and Y. Eshel, 1973. Interactions between herbicides and plant pathogens, *Res. Rev.*, 45, 145.
- Kaufman, D.D., 1964. Effect of S-triazine and phenylurea herbicides on soil fungi in corn and soybean cropped soil, *Phytopathology*, 54, 897.
- Lai, M.T. and G. Semenuik, 1970. Picloram-induced increase of carbohydrate exudation from corn seedlings, *Phytopathology*, 60, 563.
- Neubauer, R. and Z., Avizohar-Hershenson, 1973. Effect of the herbicide, Trifluralin, on *Rhizoctonia* disease in cotton, *Phytopathology*, 63, 651.
- Papavizas, G.C. and, J.A., Lewis, 1979. Side effects of pesticides on soil-borne plant pathogens, In *Soil-Borne Plant Pathogens*, Schippers, B. and Gains W., Eds., Academic Press, London.

- Percich, J.A. and J.L., Lockwood, 1975. Influence of Atrazine on the severity of *Fusarium* root rot in pea and corn, *Phytopathology*, 65, 154.
- Richardson, L.T., 1959. Effect of insecticides and herbicides applied to soil on the development of plant disease. II. Early blight and *Fusarium* wilt of tomato, *Can. J. Plant Sci.*, 39, 30.
- Rodrigues-Kaban, R., P.A., Backman and P.S., King, 1976. Antifungal activity of the nematicides ethoprop, *Plant Dis. Rep.*, 60, 225.
- Waggoner, D.E., and A.E. Dimond, 1952. Effect of Stunting agents, *Fusarium lycopersici* and maleic hydrazine, upon phosphorus distribution in tomato, *Phytopathology*, 42, 22.
- Wilkinson, V. and R.L., Lucos, 1969. Influence of herbicides on the competition ability of fungi to colonize plant tissues, *New Phytol.*, 68, 701.
- Williams, R.J. and A. Ayanaba, 1975. Increased incidence of *Pythium* stem rot in cowpeas treated with benomyl and related fungicides, *Phytopathology*, 65, 217.
- Wyse, D.L., W.F., Meggitt, and D. Penner, 1976. Effect of herbicides on the development of root rot on navy bean, *Weed Sci.*, 24, 11.